

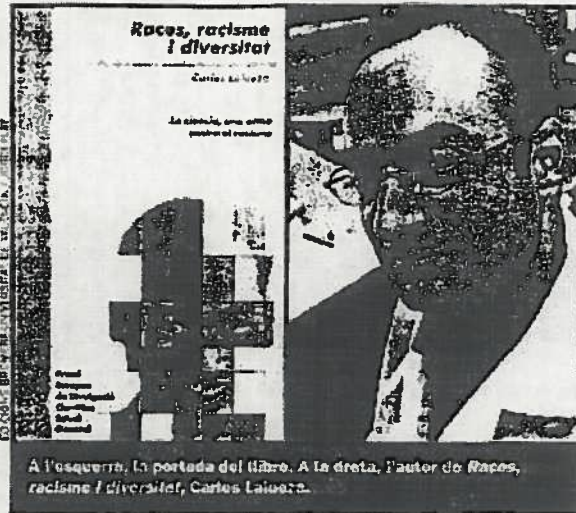
R

Lalueza denuncia els científics que han utilitzat la ciència per justificar el racisme

Races, racisme i diversitat, de Carles Lalueza, obra guanyadora del setè Premi Europeu de Divulgació Científica, que convoca la Universitat de València, és una obra que va més enllà de la pura exposició d'un àmbit científic desconegut pel gran públic. Malgrat el subtítol de l'obra, *La ciència, una arma contra el racisme*, Lalueza dedica bona part del llibre a desmenysar els que han fet precisament el contrari: utilitzar la ciència per justificar els seus prejudicis racials, és a dir, intentar dividir la humanitat en tipus i, sovint, col·locar el seu propi grup per damunt dels altres en qualitats intel·lectuals i morals. La llista, per desgràcia, és llarga i, per fortuna per al lector, sucossíssima, perquè li despertarà la rialla sarcàstica i, al mateix temps, un punt d'indignació i un punt de rubor, fill de la mala consciència. Mala consciència perquè, al capdavant, com assenyala l'autor, les teories racials pseudocientífiques han calat amb força en la societat, que les ha assumit com si fossin veritablement científiques.

Lalueza va encara més lluny i recorda l'acientifisme dels tests d'intel·ligència, tot citant el genetista Richard Lewontin: "Si se segueixen utilitzant és perquè interessa trobar justificacions biològiques per legitimar les desigualtats socials."

El subtítol esmentat al·ludeix més aviat a la segona part del llibre, en què es presenten les teories veritablement científiques que expliquen la diversitat humana com a reflex de l'adaptació ambiental i l'ús de la genètica per demostrar que les races són un pur invent: "La genètica no ha rescatat el racisme

A l'esquerra, la portada del llibre. A la dreta, l'autor de *Races, racisme i diversitat*, Carles Lalueza.

científic, sinó que l'ha ensorrat en el passat." Per acabar, una evidència: els futurs estudis genètics podran ser interpretats d'una manera o una altra. És la responsabilitat dels científics i la societat.

Races, racisme i diversitat, Carles Lalueza. Edicions Bromera i Servei de Publicacions de la Universitat de València, 2002. 176 pp.